

[Thoft]

fra, at vurderingsmyndigheden bevidst vurderer forkert.

Nej, jeg mener, at alle parter i den her sag burde give også lejerne mulighed for at påklage ejendomsværdien. Det ville sikre en mere korrekt vurdering i flere tilfælde, end vi ser i øjeblikket.

Det allersidste, jeg skal sige, skal være et svar til hr. Hagen Hagensen, som spurgte mig, hvad man gør i den type ejendomme, hvor der ikke er valgt beboerrepræsentanter. Det fremgår faktisk af den foreslåede § 26, stk. 2: »Hvis ejendommen eller en del af denne er udlejet, kan klage endvidere indgives af mindst halvdelen af lejerne.«

Det betyder, at der kun én lejer, som vil klage, nå ja, så er det jo mindst halvdelen. Er der to, så må den ene rotte sig sammen med sig selv om at klage, for at der er nok.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 150:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af arveafgiftsloven.

Af Aase Olesen (RV) m.fl.
(Fremsat 26/3 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det forslag til folketingsbeslutning, som Det Radikale Venstre her har fremsat, kommer vel ikke ganske uventet.

Spørgsmålet om arveafgiftsnedsettelse for papirløse par var jo efter et spørgsmål fra fru

Aase Olesen til behandling her i salen for nylig, og fru Aase Olesen lovede ved den lejlighed at komme med et udspil.

Forslaget går ud på at opfordre regeringen til at fremsætte lovforslag med henblik på en ændring af arveafgiftslovens § 3, stk. 6, således at det klart af selve lovteksten fremgår, hvilke regler der skal gælde for arveafgiftsnedsettelse for ugifte samboende personer af modsat køn.

Den nærmere anledning til forslaget er således de ændrede retningslinjer for bevillingsmæssig arveafgiftsnedsettelse for ugifte samboende i Skattedepartementets cirkulære af 2. december 1986 om arveafgift for samlevede personer.

I bemærkningerne til forslaget siges det, at hensigten med forslaget er at få slået fast, at ændringer af den karakter, som er indeholdt i cirkulæret, formelt bør ske ved lovændring. Forslagsstillerne henviser til, at et udvalg under Skatte- og Afgiftsministeriet i juni 1984 har afgivet en delbetænkning om arve- og gaveafgift, hvori det udtrykkeligt anbefales at forlade bevillingspraksis.

Forslagsstillerne påpeger desuden, at ændring af arveafgiftsreglerne for ugifte samboende må ses i en større sammenhæng.

Jeg mener, at forslagsstillerne med forslaget og bemærkningerne hertil ganske glemmer baggrunden for udsendelse af det nye cirkulære. Som jeg også udtalte under Folketingets spørgetid den 21. januar i år, er sagen jo den, at Folketinget sidste år vedtog en ændring af arveafgiftsloven, som betyder en væsentlig lempelse af reglerne om beregning af arveafgift for samlevende af samme køn og for samlevende søskende. De samlevende personer af forskelligt køn – først og fremmest de papirløse par – blev derimod ikke berørt af lovændringen, som derfor medførte store afgiftsmæssige uligheder over for arvinger, der tidligere har været sidestillet i arveafgiftsmæssig henseende.

Det var under hensyn hertil naturligt at tage den hidtil gældende bevillingspraksis op til overvejelse, og i det omfang det var muligt, dvs. inden for lovens rammer og ved at følge de intentioner, der var i den grundlæggende lov, at tilpasse bevillingspraksis til den nye situation. Det er jo det, der er sket, og ikke noget som helst andet.

Kravet om sambötidens længde er reduceret til 2 år, og de tidligere gældende ind-